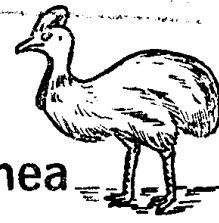

Aboon. prijs f 10,- per maand f 10,- per kwartaal bij vo. ruitbet.
 Postabonnementen f 7,50,- per maand. f 20,50 per kwartaal
 Adverteren tarieven f 0,40 per mm. Bij contract (tenminste 1000 mm.) f 0,36 per mm.
 Familieberichten f 0,32 per mm.

NIEUW GUINEA KOERIER

DE GROENE

onafhankelijk dagblad voor ned. nieuw guinea

2e JAARGANG NO: 234

ZATERDAG 8 OKTOBER 1960

Uitgegeven door
 Gebr. TERLAAK
 Hoofdredacteur
 Drs. N. STREEFLAND
 Redactie
 en
 Administratie
 Oranjelaan, Loods 13
 Telefoon 171
 Agenten te Holl. - Binnen:
 Mevr. Leeuwenburgh, p.a.
 Bloemenhandel „Yvonne“
 Agent te Far: Bakkerij
 „Braun“
 Agent te Manokwar:
 Hr. Loutho

Gemeenteraad

Allerwege wordt hard gewerkt aan de democratisering van Nieuw Guinea. De instelling van de Nieuw Guinea Raad staat voor de deur en het democratiseringsproces van onderop, door middel van lokale en streekraden, heeft reeds zijn begin gevonden in de streekraad Biak-Noemfoor. De instelling van andere raden wordt spoedig verwacht.

Het "toenaangevende" Hollandia worstelt echter in zijn adviserende raad nog steeds met het probleem van een stads-, of gemeenteraad.

Over vormgeving, taak en bevoegdheden, ligt reeds lang een gedegen advies ter tafel, dat in drie jaar tijd slechts op enkele punten door de ontwikkeling achterhaald is. Inmiddels delibereert men verder, en zo wordt de laatste hand aan het moeizaam opgebouwd geheel gelegd, althans dit verwacht men.

Nu zijn er inmiddels echter enkele harde vragen te beantwoorden.

Het gaat om de toekomstige samenstelling van het college dat met het dagelijks bestuur belast wordt. Vele leden twijfelen er aan of er wel ooit een dergelijk college kan worden samengesteld, en zij leunen er bovendien voor terug om zitting te nemen in een daartoe voorgestelde commissie. Een lid spreekt al bij voorbaat het non possimus uit.

Met deze droeve klanken wordt de democratisering in Hollandia ingeluid en dat in een raad, waarin voor het merendeel leden van die bevolkingsgroep zitting hebben, van wie verwacht wordt dat zij zich als de leermeester bij uitstek opwerpen voor de democratie.

Liggen de zaken inderdaad zo moeilijk? Mag de opmerking van de voorzitter, dat hij - op dit moment, nemen we aan - niet over genoeg personeel beschikt om het secretariaat van een gemeenteraad te vervullen, aanleiding zijn, om het dagelijks bestuur maar niet in handen te leggen van een bestuursambtenaar (het hoeft niet de onderafdelingschef van de huidige onderafdeling Hollandia te zijn) eventueel gesteund door enkele wethouders? Zouden er voor de functies van wethouders naast een ambtelijk-IPR (waarom geen burgemeester?) geen geschikte personen te vinden zijn? En hoeveel andere mogelijke constructies zijn er naast deze ene niet denkbaar? Het zou dien freurig zijn indien Hollandia niet kon opbrengen wat in de meest simpele Nederlandse plattelands-gemeente door veelal eenvoudige lieden wel kan worden gedaan, om over het voorbeeld van de streekraad Biak-Noemfoor, dat door enkele leden op de laatste vergadering van de adviserende Raad terecht naar voren werd gebracht, maar te zwijgen.

Perocommentaar op rede van minister Luns

De Nieuwe Rotterdamse Courant schreef naar aanleiding van het Tweede Kamer debat over Nieuw Guinea en de rede van minister Luns in de Assemblee der Verenigde Naties onder de titel "uitnodiging" o.a.:

Wanneer er sprake is van internationalisering van de kwestie Nieuw Guinea kan men aan verschillende dingen denken. Formeel zou de meest ingrijpende - maar op het ogenblik de minst uitvoerbare vorm zijn Nieuw Guinea te maken tot een zgn. beheersingsgebied.

Deze vorm is even genoemd door Prof. De Quay, op de bekende "cocktailparty" maar ook heeft hij toen gesproken van "toezicht" van de Verenigde Naties of een aantal door de Verenigde Naties aan te wijzen landen.

Nu is er dan een zekere uitknoping, althans een nieuwe wending gekomen door de verklaring van minister Luns,

Fel debat in UVO over eventuele toelating van Communistisch China

Nu wordt verwacht zal de assemblee der Verenigde Naties het Sovjet voorstel om de kwestie van de toelating van Communistisch China in behandeling te nemen in stemming brengen.

Het Sovjet voorstel wordt gesteund door vier landen uit het communistische blok, en door Ceylon en Irak.

De Algemene Vergadering der Verenigde naties is donderdag uit elkaar gegaan nadat door zes ledenlanden een oproep tot een volledig debat over de toelating van Communistisch China, werd gedaan.

Verwacht werd dat in de loop van de dag een discussie hieraan zou worden gewijd. De gedelegeerde van Nationalistisch China verweerde zich tegen dit voorstel.

Hij maakte bezwaar tegen de poging om de beslissing van de algemene vergadering, om de vraag over de toelating van Communistisch China nog een jaar te laten rusten ongedaan te maken.

De afgevaardigden van de vier met Sovjet-Rusland verbonden staten, nl. Wit-Rusland, Polen, Roemenië en Oekraïne, lieten hun stem horen ten gunste van de toelating van Peking.

Hun standpunt werd gedeeld door Ceylon en Irak.

De Iraakse gedelegeerde zei, dat de tijd gekomen was om de werkelijkheid onder ogen te zien en de wat hij noemde "onnatuurlijke toestand" die sinds tien jaar bestaat te beëindigen.

Nader wordt gemeld dat de Algemene Vergadering der Verenigde Naties het Sovjet voorstel met betrekking tot de toelating van Communistisch China tot de Verenigde Naties, vandaag in stemming zal brengen.

De Nationalistisch Chinese afgevaardigde heeft zich in een rede opnieuw fel gekerd tegen dit voorstel waarbij dr. Tsjiang de Sovjet gemeenschap schilde als de meest onderdrukte, koloniaal over heerste statenbond.

Dr. Tsjiang noemde de Sovjet Unie de meest imperialistisch staat van deze eeuw.

die neerkomt op de uitnodiging: "kom maar kijken, zoveel en zolang als ge wilt".

Natuurlijk zal minister Luns er rekening mee hebben gehouden, dat de uitnodiging consequenties zal hebben, niet alleen doordat wellicht de Verenigde Naties er gevolg aan zullen geven, maar uiteraard ook doordat een eventuele afvaardiging verslag zal doen aan de Algemene Vergadering.

Men heeft hierbij te doen met een zekere vorm van internationalisering, niet van het gebied Nieuw Guinea, maar van de kwestie Nieuw Guinea.

Men moet aannemen, dat minister Luns uiting heeft gegeven aan iets, wat in Nederland kabinetsbeleid heet. Dat is dat een beleid dat, dunkt ons, niet op bezwaren binnenlands zou moeten stuiten. Wat Nederland in Nieuw Guinea doet moet het daglicht en dus ook de blikken van de Verenigde Naties kunnen verdragen. Wij zijn er nog steeds van overtuigd, dat de Nederlandse regering sinds de beste bedoelingen heeft, en dat zij het zelfbeschikkingsrecht, op een eerlijke manier verwezenlijkt wil zien.

Minister Luns heeft naar het schijnt, de internationale omstandigheden onderzocht en moet daarbij tot de conclusie zijn gekomen dat zij rijp waren voor zijn uitnodiging. De gekozen vorm van internationalisering lijkt ons niet alleen uitvoerbaar, maar ook alleszins aanvaardbaar, aldus het blad.

MacMillan nog steeds voorstander van Topconferentie

De Britse premier MacMillan heeft de hoop uitgesproken dat er na de presidents verkiezingen in Amerika een topeverleg zal kunnen plaatsvinden. Bij zijn terugkeer in Londen uit New York, waar hij de Algemene Vergadering der Verenigde Naties heeft bijgewoond, zei de Britse premier, dat er een topconferentie moest komen om enkele hoognodige wereld-problemen te bespreken.

Hij was van mening dat de Russen tot een dergelijk overleg bereid waren. Premier Macmillan zei dat het er niet toe deed waar deze ontmoeting zou plaatshebben, als zij maar plaats vond.

Hij verklaarde: "wij moeten stapje voor stapje verder gaan om een uitweg te vinden voor de moeilijkheden die zijn gerezen."

De Britse premier zei, dat hij na het gesprek met premier Chroestsjof in New York hoopvoller gestemd was dan het geval was na het afgebroken topeverleg in Parijs.

Sprekende over de gebeurtenissen in de Algemene Vergadering zei premier MacMillan dat Chroestsjof waarschijnlijk gedacht heeft iedereen omver te

Twee partij-vergaderingen te Manokwari EPANG in REX

Op zondagochtend 2 oktober j.l. om kwart over elf opende vice-voorzitter Gosewisch de door middel van gestencilde pamfletten aangekondigde openbare vergadering van de Eenheidspartij Nieuw Guinea (EPANG) in het REX-Theater te Manokwari. Er waren naar schatting 300 aanwezigen, voor een groot deel Arfakkers die in de loop van de ochtend met bussen of personenauto's of ook wel lopende naar Manokwari waren gekomen. Naast deze autochtonen bevond zich in de zaal een vrij groot aantal kolonisten.

KEELPIJN

Volgens de aankondigingen zou behalve de vice-voorzitter ook de voorzitter van de EPANG de heer Lodewijk Mandatjan het woord voeren. Deze moest echter wegens keelpijn verstek laten gaan. Namens hem deed de heer Gosewisch mede, dat een van de doelstellingen die de Autochtone bestuursleden met de oprichting van de EPANG beoogden was, de Europeanen duidelijk te maken dat er geen reden bestond om Nieuw Guinea te verlaten. Hij deed dan ook een beroep op de Europeanen, om hen de reeds uit Manokwari waren vertrokken niet te volgen.

De heer Gosewisch las vervolgens het partijprogramma voor en leidde de bedoeling van ieder van de elf punten uit.

NEDERLANDS EN ARFAKS

Hoewel het grootste deel van de aanwezigen uit autochtonen bestond werd de toespraak van de hr Gosewisch niet in het Maleis vertaald. Om dit te verhelpen te maken werd echter ook het woord gevoerd door de heer Baroud Mandatjan die zich van de Arfakse taal bediende.

Zijn vurige toespraak werd ook niet vertaald, zodat we er geen verslag van kunnen geven.

lopen en het leiderschap te veroveren van de pas toegelaten ledenlanden. Hij kreeg het echter niet helemaal zoals hij het hebben wilde en hij kwam tot de ontdekking dat hij zichzelf had overschat en de intelligentie van de nieuwe ledenlanden had onderschat. Hoe verder de vergadering vorderde hoe meer de Russen hun steun schenen te verliezen.

NIEUWS IN HET KORT

— De meerderheid van de (blanke) Zuid Afrikaanse kiezers heeft zich in een volksstemming uitgesproken voor de republiekeine staatsvorm. Men verwacht dat de regering Verwoerd Zuid Afrika nu spoedig tot een republiek zal maken.

— De radio- en telegraaf-verbindingen zijn in de afgelopen 24 u. over de gehele wereld gestoord door een magnetische storm, die weer het gevolg was van zonnevlekken

— Een Russische immigrant is in Australië veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf omdat hij gepoogd had een vliegend vliegtuig waar hij zelf in zat, te laten ontploffen.

— In Turkije zullen over enkele weken 500 aanhangers van de omverworpen regering terecht staan o.a. op beschuldiging de grondwet te hebben geschonden.

— President Soekarno heeft in New York gezegd, dat hij hoopte op een ontmoeting tussen Eisenhower en Chroestsjof. Op de vraag of hij zelf de Nederlandse premier De Quay zou willen ontmoeten, antwoordde hij ontkennend.

Om iets over twaalf werd de vergadering door de heer Gosewisch gesloten waarna de aanwezigen naar hun verspreide woonsteden terugkeerden.

PONG IN SANGGENG

De volgende dag was het de beurt aan de Partij Orang Nieuw Guinea om een openbare vergadering te houden en wel in het sociaal centrum "Sanggeng" te Manokwari. Deze bijeenkomst was niet schriftelijk aangekondigd en men verkeerde dan ook in het onzekere over het aanvangsuur. Gevolg: velen waren te vroeg ter plaatse aanwezig en keerden naar huis terug nog voordat voorzitter Johan Ariks de vergadering had geopend. Toch waren er naar schatting 200 personen in het sociaal centrum aanwezig.

VOLKSLIEDEREN

Aan het begin van de bijeenkomst om 18.30 uur, verzocht voorzitter Ariks om drie strofen van "Hai Tanah" de aanwezigen om staande het Wilhelmus te zingen. Ook het Wilhelmus werd in het Maleis gezongen.

Vervolgens sprak de heer Ariks de aanwezigen toe terwijl achter hem het volledige bestuur van de PONG op het podium zat met op de achtergrond een portret van III. de Koningin en Prins Bernhard.

De hr. Ariks hield zich, evenals de hr. Gosewisch de dag te voren, vooral bezig met het verduidelijken van het partijprogramma.

Daarna bestond er gelegenheid om zich als lid op te geven. Zijn we goed ingelicht dan hebben zich ongeveer 20 nieuwe leden gemeld.

Na de pauze konden er vragen worden gesteld waarvan veel gebruik werd gemaakt. De beantwoording liet ze nu en dan echter wel wat te wensen over. Om 20.30 uur werd de vergadering door voorzitter Ariks gesloten.

Wetenschappelijke belangstelling voor Zuid Nieuw Guinea

O.a. onderzoek naar de kunst der Asmaters

Wie het gastenboek van het "Oranjehotel" te Hollandia inziet komt daar achter de namen van enkele pas gearriveerde gasten de term WONG tegen. Dit is geen Chinees, maar de afkorting van "Wetenschappelijk Onderzoek Nieuw Guinea". Daarmee wordt aangeduid een stichting, die de uitzending financieert van enkele wetenschappelijke onderzoekers, die deze week in Hollandia zijn gearriveerd en volgende week door zullen reizen naar Zuid Nieuw Guinea.

Dr. A.A. Gerbrands en Drs. C.L. Voorhoeve hebben het voornemen om

respectievelijk één en twee jaar in de Asmat te blijven en Drs. L.M. Serpenti en echtgenote hebben voor de periode van meer dan een jaar het Frederik Hendrik eiland als woonoord gekozen.

De "WONG" is de nog niet zo lang geleden opgerichte tegenhanger van de "WOSUNA" (Wetenschappelijk Onderzoek Suriname en Nederlandse Antillen) en wordt uit de Rijkskas gesubsidieerd zo deelt Dr. Gerbrands ons mede op onze (van een nog al materialistische instelling getuigende) vraag.

Het is volkomen toevallig dat de eerste onderzoeken die door deze stichting in Nieuw Guinea worden geëntameerd op sociaal wetenschappelijk terrein liggen.

Zelf is hem als volkenkundige (en onderdirecteur van het Rijksmuseum voor Volkenkunde te Leiden) een niet alle dagse studieopdracht ten deel gevallen nl. een onderzoek naar de plaats en de functie van de kunst der Asmaters in het geheel van hun samenleving. Zoals bekend vindt men in het Asmat-gebied indrukwekkende voorbeelden van houtskulptuur die al veel aandacht getrokken hebben.

SLEUTEL

Dr. Gerbrands beoogt echter met zijn onderzoek iets meer dan men uit de boven gezonden omschrijving in eerste instantie zou opmaken. Hij houdt rekening met de mogelijkheid dat de Asmat kunst één van de sleutels is tot de gehele Asmat-cultuur en samenleving.

Dit is een wijze van benadering van een samenleving die nog slechts zelden is toegepast, zo verklaart de heer Gerbrands, en hij verduidelijkt: Kunstuitingen als die in de Asmat en zoals trouwens ook elders, vervullen in de maatschappij een functie.

Vragen laten zich bijvoorbeeld stellen als: wie maakt een kunstvoorwerp en waarom doet hij het? Ter gelegenheid waarvan maakt hij het.

Wat zou er met een adafteest gebeuren indien men de kunstvoorwerpen er uit zou verwijderen? Uitgaande van de kunst dringt men zo steeds ver door in het netwerk van sociale verhoudingen dat in feite de samenleving uitmaakt.

TAAL-ONDERZOEK

Het zal voor hem van grote waarde zijn zo verzekerde hij ons dat ook de

zou het aardig geweest zijn als we naar de werkers waren gaan kijken? Tenslotte moest het een verrassing voor ons blijven.

De nacht van 5 op 6 oktober brachten we door in de goedang van de familie Braamzager. Zodra we ontwaakt waren keken we door de reten van de gaba-gaba hoe de rode loper werd uitgelegd, hoe de schoolkinderen met vlaggetjes zwaaiden en hoe de burgerlijke en militaire autoriteiten zich gereed maakten om ons op onze rit te vergezellen.

Om redenen van discretie zullen we niet vertellen welk een zegetocht die eerste rit op onze soehoeter van Sentani naar Hollandia werd.

Hier en daar zijn we afgestapt, om ons persoonlijk in de details van een en ander te verdiepen (wij zijn tenslotte niet zo als die Russische Czaar, die op een inspectietocht overal welvarende dorpen in de verte zag liggen en niet wist dat het alleen maar beschilderde coulissen waren die de plaatselijke autoriteiten daar hadden laten oprichten) In de buurt van de Oranjelaan hebben we ons uitvoerig laten voorlichten over de spectaculaire vorderingen die de laatste tijd gemaakt worden met de bouw van de winkelgalerij; maar wat willen we U eigenlijk nog vertellen? U was immers zelf een van de duizenden juichende toeschouwers?

Eerlijk is eerlijk, we waren bij aankomst te Hollandia Haven zeer tevreden met de vele indrukken die wij in zo korte tijd hadden opgedaan. Maar er is één ding . . . achteraf horen we dat men in Biak, Manokwari, Sorong, Fak-Fak en Merauke ook druk bezig is geweest met het babatten van bermen en het schoonmaken van goten. Voor wie dat bedoeld kan zijn is nog steeds een (pijnlijk) raadsel voor Uw

VRIJBUITER

heer Voorhoeve naar de Asmat gaat om er de taal te bestuderen.

De heer Voorhoeve heeft juist te Leiden zijn studie in de Indonesische talen beëindigd en verklaarde zich zeer ingenomen met deze kans, om via eigen onderzoek een wetenschappelijke taalbeschrijving te kunnen leveren. Hoewel er vooral door Missionarissen en met name door Pater Drabbe zeer verdienstelijk werk werd verricht is er in het Asmatgebied (en in vele andere gebieden van Nieuw Guinea) nog nooit een volgens moderne wetenschappelijke maatstaven opgezet taalonderzoek ingesteld.

Het Asmatgebied mag zich de laatste tijd wel in een grote wetenschappelijke belangstelling verheugen.

Momenteel is daar de Amerikaanse ethnoloog David Hyde, die (op kosten van Amerikaanse instellingen) naast hoe de Asmaters hun kinderen opvoeden en lieden met afwijkende gedragingen en gedragingen binnen het geheel houden; welke straffen er worden toegevend bij ongewenst gedrag (volgens Asmatse maatstaven) te onderzoeken, en welke beloningen bij gedrag dat een goede Asmatster siert.

ADVIEZEN

Waar en hoe zij in het Asmat moerasgebied gehuisvest zouden worden wisten de beide wetenschapsmensen nog niet. Ze zullen wat dat betreft voorlopig althans af moeten staan en de adviezen van de Missie en het Bestuur.

Soortgelijke adviezen zullen de eerste tijd ook van veel waarde zijn voor de heer en mevrouw Serpenti, al wisten zij al te vertellen dat zij zich via Merauke en Kimaam naar het dorp Bamol zouden begeven in het noordelijk centrum van het Frederik Hendrik eiland waar een posthuis voor hen in gereedheid wordt gebracht.

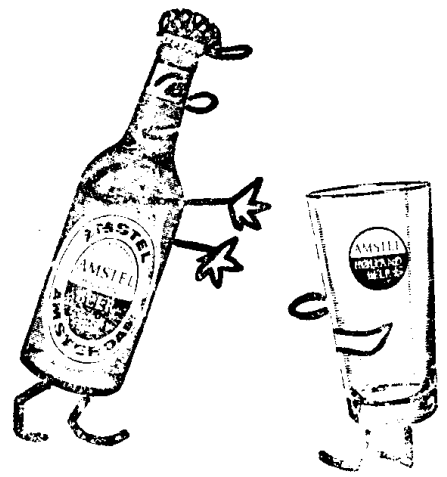
De heer Serpenti is enige jaren leraar geweest aan middelbare scholen in Amsterdam en juichte de overgang naar het primitieve van ganser harte toe.

Zijn studieopdracht is minder schem

Vervolg op pag. 6

Radioprogramma

Zondag, 9 oktober 1960 (Op 22.8 m)
09.00 uur: Programma-overzicht. 09.03 uur: Katholieke Studiëdienst. 09.20:

Glas: Binnenkort komt het troezen-schip "Grote Beer" hier.
Fles: "Ja, dan zullen wel weer veel van m'n broertjes "seldaat" gemaakt worden!"

uur: Zondagochtenddanken. Orkest Glenn Oser met de trompetist Bobby Hackett en b. Nat King Cole, piano. 10.00 uur: Muziek van Saint Saëns door de veldst. Zondagavond 10.20 uur: Liedjes uit "Pony and Pease". 10.30 uur: Nieuw op 45-toeren. 11.15 uur: Symfonie nr. 1 in c, op 93 (A. Tchaikovsky) door het Praags Philharmonisch Orkest o.l.v. Karl Ansel. (Opname van het Weens Festival 1960. Uitzending in samenwerking met de Oostenrijkse Radio-omroep). 11.55 uur: Accordeon-orkest "Bunte Reike". 12.00 uur: "De Act" gezelschap van J. van der Vliet. 12.19 uur: The Knightbridge Strings. 12.30 uur: Corn Otto vertelt sprookjes. 12.40 uur: Vores Lajos en zijn orkest. 13.00 uur: Nieuws. 13.15 uur: Ged. herhaling "De Warwinkel". 14.00 uur: Sluiting.

(Op 49.42 en 80 meter).

18.30 uur: Programma-overzicht. 18.33 uur: Protestantse Kerkdienst. 19.30 uur: Ierse liederen door Sheelagh Ward. 19.40 uur: Muziek en zijn orkest (tango's). 20.00 uur: Nieuws: weersverwachting. 20.15 uur: Les Brown and his band of new era. 20.40 uur: "Leet ons wat hoort" (4-5). 21.10 uur: "Zondagavond-Dansavond". Orkesten van Silvester en J. van der Vliet. 21.15 uur: Tommy Desserre, hammondorgel. 22.00 uur: Deze week de "Geel Lohlerhuizen". 22.03 uur: Wij schakelen over naar Studio X. . . . Bob Meijer introduceert het Duitse zangeresje Carole. . . . 22.35 uur: Muziek van Cole Porter door het orkest van Michel Legrand. 23.00 uur: Sluiting.

Wetenschappelijke belangstelling voor de kunst der Asmaters. Deze Asmatse kunstenaar is met zijn kruisbeeld al ver afgeweken van het oorspronkelijke patroon.

BABATTEN

Onze oude soehoeter heeft ons enige weken geleden in de steek gelaten en toen we een advertentie in de Krier lazen: Te koop keukenstoel, mantelpak tevens rustbank en halfsteens woonhuis RVO aanwezig, wisten we met onze (bekende) vluheid, dat de opsteller van die advertentie ook een soehoeter voor ons bewaard moest hebben. En zo stonden we op een late zaterdagmiddag, al trainend voor de vierdaagse, plotseling voor het huis van de heer Braamzager te Sentani, die met vrouw en kinderen zowel op de Grote Beer als op de Flaminia had geboekt. Beleefd als we zijn liepen we het halfsteens woonhuis binnen en nadat we het mantelpak hadden gepast zonder de familie Braamzager uit de slaap te wekken, klopten we na enig (binnensmonds) overleg, tactvol op de deur van de goedang.

Je moet de mensen nooit te rauw op het dak vallen, zei ons moeder altijd. Zingend reden we vijf minuten later over de hobbelige Sentani-weg in de richting van Hollandia-Haven.

De maandag daarop, toen we om drie minuten over half twaalf naar ons kantoor reden, kwamen we de heer Braamzager tegen, die ons al trainend voor de vierdaagse, toehijgde dat hij het geen matjam vond. Terwijl wij op onze soehoeter naast hem voortreden, kalmeerden wij de man wat en tenslotte werd de volgende overeenkomst tot stand gebracht: Wij zouden voor de komende drie jaar het mantelpak beheeren en voor de moeite zou de heer Braamzager ons zijn soehoeter afstaan. Hij stond er evenwel op om het masjientje eerst nog een goede onderhoudsbeurt te geven. Dit vonden wij (van onze kant) niet nodig, want wij houden er niet van om de mensen op kosten te jagen. Maar de heer Braamzager zou zich schamen als . . . Toen werden wij ook soepel.

Op donderdag 6 oktober zouden wij de gereviseerde soehoeter komen halen. Tot zolang zou de heer Braamzager hem mogen repareren.

Op de avond van diezelfde maandag lieten we ons op een receptie, waar ook lokale bestuursambtenaren aanwezig waren, ontvallen dat we op donderdag 6 oktober onze eerste rit van Sentani naar de Haven zouden maken (op onze gereviseerde nieuwe soehoeter). Sinds die dag merkten we tot onze verbazing dat we met steeds meer eerbied worden begroet. Natuurlijk dunde die verbazing niet zo erg lang, want we weten tenslotte wat we waard zijn. We besteedden ook een enkele aandacht aan de grote groepen werkers, die langs het hele lange traject van Sentani naar de Haven de bermen van de weg begonnen te babatten, de goten begonnen schoon te maken en de kuulties in de weg begonnen te egaliseren. "Ere wien ere toekomt", is altijd ons devies geweest.

Bovendien, lieve mensen, zeg nu zelf.

I N D E R D A A D

Spoorwegtunnel te Velzen vergt constant onderhoud Twee duizend meter nachtelijk duister onder het Noordzee Kanaal

— Van een correspondent —

Hol en met een echo klinken onze voetstappen wanneer we als ganzen achter elkaar in een nachtelijke duisternis lopen over de smalle stoep langs de tunnelwand. Spookachtig wiegt de lichtbundel van de looplamp, die onze gids, een spoorwegman, voor ons in de hand houdt. De lichtvlek speelt over de stoep, de betonnen wanden van de tunnel en de eindeloze rails. De openingen van de tunnelbuis zijn niet te zien, omdat, zoals onze spoorman vertelt, de tunnel een bocht maakt en daardoor het licht van buiten grotendeels afsluit.

Plotseling blijft onze gids staan, richt de lamp op zijn polshorloge, kijkt turend in de donkere verte, luisterd en zegt: "Daar komt een trein aan. Gaat u tegen de muur staan en houdt u zich met beide handen vast aan de leuning".

DE ROLLENDE DONDER

Hij heeft het goed gezien en gehoord deze man van het vak, die de tunnel en al zijn geheimen op zijn duimpje kent. Als een langzaam opkomende donder rolt de trein nader, de koplampen priemen door het duister. We drukken ons tegen de kille betonnen muur en onze handen klemmen zich voor alle zekerheid om de leuning, een metalen buis, die op heuphoogte over de lengte van

reiken. De spoorman stelt zich in verbinding met het station en deelt daar zijn bevinding mee. Men zal het euvel verhelpen, wanneer de trein binnenkomt.

We vervolgen onze tocht door de twee kilometer lange spoorwegtunnel die hij Velzen onder het Noordzeekanaal door loopt.

Onze gids, de heer Van Rixel is chef van een onderhoudsploeg, die zijn werk al doet vanaf de opening van de tunnel. Hij kent zijn werkterrein uiteraard op zijn duimpje.

Regelmatig worden er onderhoudswerken gedaan, want de tunnel moet constant in perfecte staat verkeren.

De N.S. nemen geen enkel risico. Dat zien we ook aan de signaallampen die opgesteld staan langs het tunneltraject. Theoretisch zijn treinongelukken in de tunnel uitgesloten. Een prachtig automatisch signaalsysteem zorgt er voor dat er slechts één trein tegelijk in de tunnel kan zijn.

NIET DIEP GENOEG

Aan beide uiteinden van het tunneltracé, vinden we open delen, de zogenaamde op en afritten, elk zo'n ruim 600 meter lang. Bij zo'n afrit begint de trein dus langzaam naar beneden te lo-

doende is voorgebleven, want reeds nu na enkele jaren, zijn er bijzonder grote schepen, die niet door het kanaal kunnen, omdat de diepte ontoereikend is. Los van het feit, dat ze aan de grond zouden kunnen lopen, blijft er theoretisch nog het gevaar dat ze het tunneldak zouden kunnen beschadigen. Zo'n vaart loopt het echter niet, want op het tunneldak ligt nog ongeveer een meter grond.

HET LEKT GEREGELD

De tunnel zelf bestaat uit betonnen segmenten die aaneengesloten werden. Op die plaatsen wil het nog wel eens lekken, zoals wij zagen. Doch deze lekage is niets bijzonders, zeker niet wanneer men zich realiseert hoeveel water er boven de tunnel staat. Toch wordt een en ander door de mannen die belast zijn met het onderhoud en de controle grondig in de gaten gehouden.

Typisch is bijvoorbeeld wat de heer Van Rixel ons vertelt. Plaatsen waar het wel eens flink lekt, zijn na verloop van een willekeurige tijd plotseling op een dag potdicht. Maar even onverwachts is er weer een andere plek die op een kwade dag gaat lekken.

Te verwonderen valt het echter niet, wanneer men in het oog houdt, dat de tunnel zich eigenlijk nog echt moet

aan het begin en het einde van de overdekte tunnel keurige schaftlokken voor deze mannen, zodat ze tijdens hun rust niet op het smalle stoepje in de tunnel behoeven te bivakkeren.

Wanneer wij tenslotte het einde van het overdekte deel bereiken, knipperen we met onze ogen tegen het felle zonlicht. Wij komen uit de tunnel, maar aan de overzijde verdwijnt er weer een snelle trein in het donkere gat.

De machinist zwaait ons collegiaal toe. Achter ons zien we de rode achterlichten van de trein snel in de inktzwarte duisternis verdwijnen. Zo gaat het dag in dag uit, de ene trein na de andere op het drukke traject tussen de kop en de rest van Noord-Holland duikt onder het kanaal door. Alsof het de gewoonte zaak van de wereld is.

Elke dag ook weer werken de ploegen in de tunnel om er voor te zorgen dat dit prachtige stukje techniek aan de hoogste eisen van veiligheid blijft voldoen. Deze mannen aan de lijn werkend in het licht van de schijnwerpers zijn de vrienden van de treinreizigers. Zij zijn het die waken over hun veiligheid.

Salarisverhoging bij KPM

Naar wij vernemen heeft het lokale personeel van de KPM alhier enkele belangrijke positieverbeteringen gekregen.

De lokale krachten met een Nederlands paspoort hebben een salaris verhoging

DE WAGEN VOOR NW - GUINEA IS

de tunnel in de betonnenwand bevestigd zit.

Het lijkt ons al spoedig, dat die buis er echt niet voor niets is, want wanneer de trein met donderend geweld rakezeker, over de hele lengte van de tunnel zijn op bepaalde afstanden telefoontoestellen geplaatst, die een directe verbinding geven met het station. In dit geval moet ik er even mededeling van doen, dat de trein die hier juist passeerde een niet brandend achterlicht op het laatste rijtuig had.

lings langs ons heen stormt, vergaat ons horen en zien. Ongelooflijk sterk is de zuiging van de trein en het is echt wel goed, dat wij ons stevig vasthouden. Alsof een windhoos je meertrekt, zo'n gevoel is het en eerlijk gezegd voelden we ons prettig toen de trein voorbij was. Het is een enorm gevaarte, dat daar uit het donker met twee vlamme ogen recht op je af komt. Wanneer deze kolos op zo'n korte afstand langs je heen dendert, dan voel je je toch heel klein.

EVEN OPBELLEN

Nogmaals controleert onze gids de passertijd van de trein. En dan zegt hij laconiek: "Ik moet even opbellen!"

"Opbellen?" vragen wij verwonderd "Hier?" Onze leidsman glimlacht. "Ja. Weer lopen we verder door de lange tunnel totdat we een telefoontoestel be-

pen onder een vrij kleine helling. Hij verdwijnt dan eigenlijk als het ware langzaam onder de grond, want opzij rijzen de betonnen wanden van de afrit tot op normale grondhoogte omhoog. Is de afrit op de diepte gekomen van de tunnelingang, die ruim tien meter onder de grond ligt, dan gaat hij over in de overdekte echte tunnelruimte, die tot op het midden van de tunnel nog een heel klein beetje afloopt. Precies onder het midden van het Noordzeekanaal, met enorme watermassa's boven het plafond, gaat de tunnel weer iets oplopen, om tenslotte na een kilometer, daar waar de open oprit begint, sterker te gaan stijgen, van ruim drie kilometer, die men in de trein gezeten in luttele ogenblikken aflegt. De treinreiziger weet dan wel dat hij door de tunnel raast, maar hij beseft nauwelijks welk een fantastisch stuk technisch werk daarvoor verricht werd.

De spoortunnel loopt naast de verkeerstunnel onder het Noordzeekanaal en ze liggen in het midden van het kanaal het dichtst bij elkaar. Bij de op- en afritten liggen ze aanmerkelijk verder uiteen. Deze tunnels zijn voor het totdat nog het normale grondniveau is bereikt. Bij elkaar is het een lengte scheepvaart-verkeer door het drukke Noordzeekanaal een ware uitkomst. Het blijkt echter, dat men de ontwikkeling van de scheepvaart nog niet vol-

"zetten" in de grond. Er zit altijd nog enige werking in. Maar door de goede zorgen van Rijkswaterstaat en de Nederlandse Spoorwegen die beide dag in dag uit de tunnel controleren, wordt elk klein lekje dadelijk ontdekt en wanneer dat nodig mocht zijn, verzorgd.

Voorts is de tunnel voorzien van een prachtig afwateringssysteem, want door de beide hellende open aanlooptrajecten komt er nogal wat neerslag- en 's winters ook smeltwater in de tunnel.

Dat moet natuurlijk verwijderd worden en door een vernuftig systeem van afwatering en pompinstallaties, waarvoor aan beide zijden van het overdekte deel grote pompgebouwen staan, wordt hiervoor gezorgd.

DAG IN DE NACHT

Natuurlijk werken de mannen van de onderhoudsdiensten niet in het donker in deze tunnel. Zij beschikken over grote aantallen krachtige schijnwerpers, die door middel van handige klemmen, overal aan de wand bevestigd zijn. Zo'n serie lampen staat toevallig opgesteld voor een werkploeg die komen moet. Onze gids ontsteekt ze om ons een indruk te geven. Even lijkt het of het klaarlichte dag wordt in de tunnel en we kunnen ons er van overtuigen dat de werkers over licht niet te klagen hebben. Eveneens vinden we

gekregen en ze worden bovendien met terugwerkende kracht, en op kosten van de maatschappij, opgenomen in het KPM-pensioenfonds.

Een verlofsregeling is in voorbereiding

Voor de lokale kracht zonder Nederlands paspoort is een onderstandsregeling van kracht geworden.

Bouw Huishoudschool te Hollandia begonnen

B.V.G. Half maart van het volgend jaar zal Hollandia in het bezit zijn van een moderne huishoudschool voor Nederlands sprekende meisjes.

Enige maanden geleden is de N.V. Bouw Maatschappij Hollandia tegenover het complex Mulo- en Lagere School in Dok V begonnen met de eerste werkzaamheden.

De ontwerper heeft aan het project de vorm van een L gegeven. De langste zijde van deze L heeft een afmeting van 22 meter, terwijl de andere zijde een lengte van 16 meter zal hebben. Beide zijden krijgen een diepte van 9 meter ieder. Het stenen gebouw dat ruim is opgezet, wordt uitgevoerd in laagbouw. Het omvat o.a. een theorie- en een naailokaal en een ruimte voor was- en kooklessen. De capaciteit van deze school zal ongeveer 40 leerlingen bedragen.

DE VOLKSWAGEN ! ! !

Een Hollandiase moeder vraagt U:

Overrijdt U mijn dochtertje niet?

Waar heb ik dit laatst gelezen - - -
In Amerika moet dit een slagzin geworden zijn, die insloeg, door alle kranten met vette letters werd afgedrukt. Het was de kop van een ingezonden stuk van een vader, die voor het eerst z'n dochtertje naar school had gestuurd. Die noodkreet van de Amerikaanse vader is me uit het hart gegrepen. Vandaag ben ik een moeder, die voor het eerst een dochtertje naar school heeft gebracht.

Straks komt ze met de bus terug en ik maak me zorgen!!!
Want als ik er goed over nadenk, dan besef ik, dat mijn dochtertje in nog gevaarlijker omstandigheden moet thuis komen dan "his little girl".
Immers in Amerika zijn schoolbussen zo duidelijk van kleur en kentekens voorzien, dat ieder, maar dan ook iedereen wéét dat het schoolbussen zijn. Dat is voordeel nummer één van die vader.

Z'n tweede voordeel ligt intussen, dat in Amerika (en wie weet in hoeveel primitievere landen dezelfde regels gelden) strenge straffen staan op het overtredenden van deze verkeerswet, dat men nooit of te nimmer een stilstaande schoolbus mag passeren. En het gebeurt ook niet!

Ik heb er zelf meermalen achter gezeten, soms in een hele rij, velen popelend om door te rijden, want je zag dat alle kinderen al binnen waren, maar misschien werden er nog kaartjes geknipt of gewoonweg een beetje getreuzeld maar niemand passeerde de schoolbus en hoewel ik toen zelf nog geen kinderen had, maakte die verkeersregel een enorm goede indruk op me! Zo kostbaar zijn daar de kinderen, dacht ik! Zijn de onze minder kostbaar of dierbaar? Nee! Zeker niet!
Als U zich indenkt, dat ik 10 jaren op dit leuke, levendige, lieve dochtertje

heb gewacht, dan weet U, dat ik alles doe en laat wat goed is voor dit kind van me, zoals U dat doet voor de Uwe, ook al hebt U er een dozijn.

Die Amerikaanse vader klom dus in de pen, alleen uit zorg omdat zijn dochtertje dat eindje van de bushalte naar huis moest lopen.

In- en uitstappen was volkomen safe. Maar nu mijn dochtertje! Waar ze straks moet uitstappen is wel een ijzeren paal met bordje, maar geen uitgebouwde bushalte.

Ze moet gewoon op de weg uitstappen, die daar nauw is, en dan moet ze oversteken en langs de driesprong naar huis lopen.

Elke auto mag hier maar hard rijden - moet U ze soms zien - zelfs in deze bebouwde kom - met hellende straat zijn geen snelheidsgrenzen. Als volkomen gekken racen sommige grote en kleine wagens langs onze straat.

Ten enen male uitgesloten om te remmen als er een kind zou oversteken. Stilstaande schoolbussen - in- en uitstappende kinderen - niets kan de primitieve en egoïstische drang om hard door te rijden betuigen.

Volkomen onbeschermd - als een soort vogelvrij verklaarde - moet mijn 4 jaar geworden dochtertje straks zien thuis te komen.

Welke woorden moet ik afvuren om het hart te raken van alle autorijders om toch voorzichtig te zijn - om toch op kinderen bedacht te zijn; altijd - zeker in de buurt van bussen, en liefst helemaal te stoppen voor stilstaande schoolbussen.

De busdienst wil de bussen wel van duidelijke kentekens voorzien - maar waarom zou ook hier niet een verordening kunnen komen om alle verkeer te doen stoppen voor in- en uitstappende kinderen?

Als de jachtende, hardwerkende Amerikanen daar even voor stil kunnen staan, welke redenen hebben wij dan om maar door te jakkeren. Welke vaders en moeders en kindervrienden kunnen hun gewicht in de schaal leggen om dit land veiliger voor kinderen te maken?

OVERRIJDT U MIJN DOCHTERTJE NIET?

G.B.

BB kon haar nieuwsgierige bewonderaars niet meer verdragen

Enkele dagen geleden maakten wij melding van het feit dat de Franse filmster Brigitte Bardot alias B.B. uit het ziekenhuis te Nice in Zuid Frankrijk was ontslagen waar ze was opgenomen na een poging tot zelfmoord. Vorige week woensdag had ze een te grote dosis slaapmiddelen ingenomen en geprobeerd haar polsen door te snijden.

ACHTERVOLGD

De filmster is inmiddels geheel buiten gevaar, maar men vraagt zich af wat de motieven zijn geweest tot haar wanhoopsdaad die wel in pijnlijk contrast staan tot de rol die zij gewoonlijk in de Franse films speelt. Het was de mensen uit haar omgeving al opgevallen dat ze zich achtervolgd voelde. Tegen de regisseur van haar jongste film, Henri Georges Clouzot zei ze de avond voor de noodlottige dag "Ik wordt achtervolgd, ik kan geen stap doen zonder dat mensen mij omringen, ondervragen en kwellen. Fotografen en nieuwsgierigen verdringen zich om mij heen waar ik ook naar toe ga. O, wat zou ik graag aan die nieuwsgierigheid ontsnappen en een vrouw zijn als alle anderen."

Hoe het drama zich heeft afgespeeld is door de nieuwsgierige wereld inmiddels haarfijn uitgeplozen. Brigitte is in de tuin gevonden van het huis van vrienden in Menton bij wie ze logeer-

de. Ze was bewusteloos en als ze niet tijdig was gevonden zou zij zeker zijn gestorven door de kou of door de werking van de verdoovende middelen. De wonden aan haar polsen waren van weinig betekenis. Vermoedelijk was ze al onder invloed van de slaapmiddelen toen ze probeerde haar polsen door te snijden. In de nabijheid is later een scheermesje gevonden.

EN NU MAAR RUSTEN

In het ziekenhuis noemden de artsen haar toestand zeer ernstig. Voor alles dient ze nu rust te hebben. Dan zal ze spoedig herstellen, zo werd verklaard.

Of ze ook de normale consequentie uit haar behoefte aan privacy zal trekken en haar filmcarrière vaarwel zal zeggen, is nog niet bekend.

Australië wil 125.000 immigranten opnemen

De Australische minister voor Immigratie heeft gisteren de bijzonderheden van zijn immigratiepolitiek vrijgegeven. Hij vertelde aan het Huis van Afgevaardigden, dat hetzelfde doel zal worden nagestreefd als vorig jaar: het binnenbrengen van 125.000 immigranten. 65.000 hiervan zouden hulp genieten. De overige 60.000 zullen hun eigen overtocht moeten betalen. Hij verwachtte 34.000 immigranten uit Groot Britannië, 8000 uit Nederland, 8000 uit Duitsland, 3000 uit Italië, 1000 uit Malta en 1500 uit Oostenrijk en Griekenland elk.

Hij stelde zich ook voor om 1000 families uit Spanje naar Australië te brengen, tweemaal zoveel als vorig jaar.

De minister zei, dat er steeds meer concurrentie op het gebied van de immigranten bestond. Canada zocht meer immigranten terwijl ook Nieuw Zeeland meer actief werd.

De Australische regering was ervan overtuigd, dat zij het gestelde doel zou kunnen bereiken, gezien de resultaten die zij vorig jaar boekte met in totaal rond 132.000 immigranten, welk cijfer 7000 boven het gestelde doel was.

KRI-PIK EN KRU-PUK KRANT

ONS VERVOLG VERHAAL Gevaarlijk spel.

Het was er een verschrikkelijk kabaal, vooral in de ruimte, waar de geschoren schapen werden binnengedreven. Spriet ontdekte al gauw, hoe dat kwam.

De lammetjes herkenden namelijk hun kaal geschoren moeder niet meer en blaten uit alle macht, wanneer dat vreemde dier, dat hen natuurlijk wel herkende, op ze af kwam!

Ze waren zo verdiept in al deze nieuwe dingen, dat ze geschrokken om keken, toen er achter hen opeens een knorrige stem zei: "En wat komen jullie hier eigenlijk doen? Is dat tegenwoordig de gewoonte om ergens zo maar binnen te lopen?"

Achter hen stond een al wat oudere dame, die het vieraal met misprijzende blikken stond op te nemen.

"Van de chauffeur van de bus hoorden we, dat er hier nog mensen werden gezocht" zei Erick zo beleefd mogelijk. "en aangezien we onze kampeertocht zelf moeten betalen, wilden we er graag iets bij verdienen. Weet U misschien of dat mogelijk is?"

"O, zij dat zo", zei de dame op een wat vriendelijker toon. "Ik geloof inderdaad, dat ze best nog wat hulp kunnen gebruiken. Ik zal eens even gaan vragen. Waar komen jullie eigenlijk vandaan?"

"Zo, helemaal uit Wellington, dan zijn jullie al een aardig eindje van huis". Even later kwam ze terug en zei, dat de jongens maar naar Carter, de voorman, moesten vragen.

En tegen Spriet zei ze, dat ze voor haar ook wel wat te doen had, want het grote huis moest klaargemaakt worden voor de komst van Mr. Wingsleg, de eigenaar van de farm.

"Wanneer komt die Mr... he... Wingsleg" vroeg Spriet belangstellend. "Over drie dagen," zei de dame knorrig "en er zal nog hard gewerkt moeten worden om het hem naar de zin te maken" "Bent U zijn vrouw?" vroeg Spriet schijnheilig.

"Nee, gelukkig niet. Ik ben zijn huisvrouwster en ik ben nu tenminste mijn eigen baas."

De jongens waren intussen al ijverig aan het werk.

Tom was bezig om de schapen, die geschoren moesten worden, door het hek heen te loodsen en dat dat hem menig zweetdruppeltje zou kosten, was nu al te zien. Eric stond bij de grote tafel, waar de vrachten op werden neergegoid.

knipte de smerige punten er af en gaf ze daarna door aan de sorteerder. Het ging allemaal razendsnel. En Peter was aan het werk gezet bij de machine, die de wol in balen perste.

WORDT VERVOLGD

PUZZELHOEK

SPREEKWOORDEN EN UITDRUKKINGEN

- 1 voor zijn geld krijgen
- 2 Dag en nacht touw zijn
- 3 Het ijzer als het heet is
- 4 De beste staan aan wal
- 5 schip op het strand is een bakken in zee
- 6 Boontje komt om zijn
- 7 Met twee meten
- 8 haard is goud waard.
- 9 Geen zonder doornen
- 10 Wie het komt, die het eerst maalt
- 11 Zingen als een

Zet de gevonden woorden onder elkaar. De eerste letters vormen een streek in Nieuw Guinea.

Oplossing:
1 Waar, 2 In, 3 Smeden, 4 Stuurhut, 5 Een, 6 Loontje, 7 Maten, 8 Eigen, 9 Rozen, 10 Eerst, 11 Nachtegaal.

HET ARABIERTJE

Beide negers volgden mij op een afstand. 't Was al donker, toen we bij het huis van mijn oude vriend aankwamen, en op mijn kloppen, werd ik door

zijn trouwe bediende opengedaan.

"Hamdullillah, U bent door God gezonden," riep deze uit, toen hij mij zag.

"Hoe zo?" vroeg ik verwonderd.

"Khadif Halef is ziek, heel ziek!" fluisterde de oude mij toe.

Toen ik de kamer van mijn oude vriend binnentrad, zag ik hem mager en uitgeteerd op zijn bed liggen. Een ongelovige glans kwam in zijn ogen, toen hij mij zag.

"Omar ben Joussef, ben je 't werkelijk in levende lijve?" riep hij uit, terwijl hij zijn magere handen naar mij uitstrekte.

Ik trok een stoel bij zijn bed en vroeg hem naar de aard van zijn ziekte en het bleek mij, dat hij verkeerd door de dokter behandeld was en aan grote uitputting leed door te weinig drinken.

Ik nam uit mijn tas een flacon Vichy-zout, deed daar een lepelvol van in een glas water, liet er de bediende suiker en Citroensap indruppelen en dit heerlijke, zilte, verkwikkende vocht liet ik de zieke opdrinken. Hij knapte zienderogen op, als een verdorste plant.

De hele dag bleef ik bij hem zitten, gaf hem uitgeperste sinaasappelen en masseerde zijn pijnlijke lichaam met geurige olieën, die ik altijd bij mij draag.

"Bent U dan dokter?" onderbrak Aleppo po het verhaal van zijn gastheer.

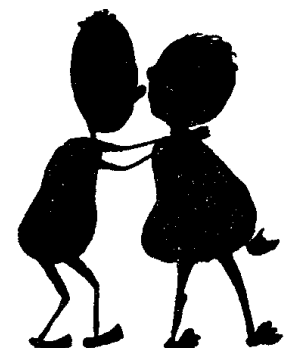
"Zeker, mijn jongen. Ik was zowel lijfarts als raadsman van de Khalief." "Dus was U grootvizier?" vroeg Aleppo vol ontzag.

"Ja, juist: grootvizier." sprak de oude man bitter. "Een gevluichte grootvizier! Want zo ik niet tijdig gewaarschuwd was, dan had men mij gevangen genomen, vals beschuldigd van alles, wat slecht is."

"Maar daar was natuurlijk niets van aan," riep Aleppo verontwaardigd uit, want hij kon zich niet voorstellen hoe iemand kwaad kon denken van zijn edele gastheer. En ook Salmira kwam dicht bij de oude man staan en legde vol vertrouwen haar handje op zijn arm.

"Dat moet een slecht mens geweest zijn, die zulke lelijke dingen van U vertelde," zei het meisje zacht.

(Wordt vervolgd)

WEET JE DAT

er slangen bestaan, die wel in hun bovenlip een gifklier bezitten waarin een zeer dodelijk gif, maar die deze stof niet in het lichaam van hun prooi weten te krijgen. Deze slangen zijn daarom ongevaarlijk voor de mens.

WEET JE DAT

de zeelie geen plant, maar een dier is.

WEET JE DAT

paradijsvogels speelplaatsen aanleggen die ze versieren met mooi gekleurde veertjes, schelpen, gekleurde lapjes enz.

"Zij die ons grootbrachten zullen we niet vergeten"

De Nederlandse Pers heeft veel aandacht gewijd aan de delegatie van Papoea-ambtenaren, die momenteel een oriëntatie-bezoek aan Nederland brengt in een van de grote dagbladen troffen we de volgende reportage aan: "We beschouwen Nederland als onze vader en moeder. De ouders die je hebben grootgebracht laat je later niet meer in de steek." Zover komt in gebrekkig Nederlands de 47-jarige M.W. Kaisiepo, een van de acht Papoea's die op uitnodiging van de Nederlandse regering een bezoek aan Nederland brengen. Dan kijkt hij even ongelukkig en gaat door in rap Maleis. Nu is het de beurt van Uw verslaggever om ongelukkig te kijken. Maar onmiddellijk neemt een jonge Papoea die aan mijn linkerhand zit, de 23-jarige K. Taran, de bal over van zijn reisgenoot en vertaalt zijn woorden in uitstekend Nederlands. En daarmee is het afgrondiepe verschil tussen twee Papoea-generaties min of meer getekend.

Kaisiepo groeide op in het vooroorlogse Nieuw Guinea, in Biak. Na vier jaar onderwijs op een dorpschool, uitsluitend in het Maleis, ging hij de enige weg die toen voor een intelligente Papoea die verder wilde studeren openstond. Hij ging naar de normaalschool voor onderwijzers.

Hij kwam uit een gezin van zes kinderen, drie jongens en drie meisjes. In zijn dorp van ongeveer duizend inwoners behoorde zijn familie wel tot de "elite". Zijn jongere broer werd ook onderwijzer en zijn oudste broer werd later dorpshef. Dat is allemaal verleden tijd, want dat dorp bestaat niet meer.

Toen de Japanners Nieuw Guinea binnenvielen voerden Kaisiepo en zijn dorpsgenoten vijf maanden een felle guerrilla tegen de indringers. Met pijn en boeg en sporen gingen zij de modern uigefruste Japanners te lijf. Dat was natuurlijk geen partij. Honderden werden gedood en de twee- tot drie honderd Papoea's die de strijd overleefden werden hierna allen naar Manokwari gedeporteerd om dwangarbeid te verrichten.

Is het NG-beleid gewijzigd? Ja, zeggen de socialisten Nee, zeggen de anderen

Bij de replieken op het betoog van minister president De Quay in de Twee de Kamer, haalde de Socialistische fractievoorzitter, mr. Burger, een bericht aan van het ANP over de rede van minister Luns in de Assemblee van de Verenigde Naties welk bericht aangevuld was met de mededeling dat de leden der Nederlandse delegatie te kunnen hadden gegeven, dat de rede iets nieuws bevatte, namelijk, dat de politiek inzake Nieuw Guinea onderworpen zou worden aan het oordeel der V.N.

Mr. Burger was van mening dat het volstrekt uitgesloten was zich te onttrekken aan een uitspraak van de Verenigde Naties. Nieuw Guinea is z.i. een internationale aangelegenheid geworden.

De heer Bruinslot van de Anti Revolutionaire Partij zei, wat Nieuw Guinea en de coektailparty betref, de sportiviteit van de minister president te hebben gewaardeerd. Hij meende voorts dat de heer Burger zich in de interpretatie van de rede van minister Luns vergistte. "Er is geen sprake van dat wij onze Nieuw Guinea politiek onderwerpen aan het gezag van de Verenigde Naties", zo merkte hij op.

De heer Tilanus (Christelijk Historische Unie) zei de minister president dankbaar te zijn voor de openhartige en waardige wijze waarop hij is ingegaan op de opmerkingen over de coektailparty".

De heer Oud (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie) achtte het gevaarlijk een debat te gaan voeren over uitspraken, die door leden van de Nederlandse delegatie zouden zijn gedaan. Men heeft alleen te maken met de rede van minister Luns, meende hij. Zijn indruk van die rede was dat de minister onze Nieuw Guinea politiek nog eens goed duidelijk heeft willen maken. Z.i. heeft de minister willen zeggen: "Je mag gerust komen kijken, we hebben niets te verbergen". Uit de rede was naar sprekers oordeel niet te lezen, dat het beleid zou zijn gewijzigd.

De heer Van der Veen (Pacifistisch Socialistische Partij) zei van oordeel te zijn, dat er inzake het Nieuw Guinea beleid toch iets is veranderd.

De heer Romme (Katholieke Volks Partij) kwalificeerde het betoog van de heer Burger als verwarringwekkend.

MEER MOGELIJKHEDEN

K. Taran was toen nog een klein jochie uit Seroei. Zijn geschiedenis is die van de opkomst van het naoorlogse Nieuw Guinea. Er was meer gelegenheid tot studie. Kaisiepo maakte zich voor de oorlog te heel en te gras zelf verder bekwamen. Hij bestelde per brief in Batavië en ook wel in Nederland studieboeken. Bijna zijn hele salaris ging er aan op. Taran had meer mogelijkheden. Hij heeft zowat met goed gevolg een opleiding voor landbouwopziener beëindigd. Wanneer hij straks terugkeert in Nieuw Guinea moet hij bij Manokwari aan de slag. Daar zal dan een proefbedrijf voor rubber en koffie worden gebouwd.

Als hij hiervan vertoet beginnen zijn ogen te glinsteren. "Ons land is zo rijk" zegt hij optimistisch. "We zijn gisteren in Zaandam geweest en hebben daar de industrie bekeken. Dat moeten wij ook hebben in Nieuw Guinea. De grondstoffen hebben wij."

De voorraad hout is natuurlijk onbeperkt, maar ik voorzichtig. "Nee, heus niet alleen hout. Er zit kobalt in de grond en uranium en heel veel goud." En dan weer aarzelend: "Maar er zal natuurlijk wel veel buitenlands kapitaal nodig zijn om het uit de grond te halen."

BESTUURSAMBTENAAR

De 34-jarige F. Jufuway zit wat zijn leeftijd betreft net tussen zijn landgenoten in. Als ik hem naar zijn leeftijd vraag geeft hij net als de anderen plechtig zijn geboortedatum op: 25 oktober 1925.

De Engels aandoende spelling van zijn naam is niet toevallig. Hij was negentien jaar toen de Amerikanen Nieuw Guinea bezetten. Hij behoorde bij een groep van vijftig Papoea's die de Amerikanen tot gids dienden bij hun acties om de binnenlanden van Nieuw Guinea van Japanners te zuiveren.

Ook hij volgde de onderwijzersopleiding, maar kon deze door de oorlog niet afmaken. Daarna werd hij opgeleid tot bestuursambtenaar.

Straks zal hij samen met twee anderen in Rijswijk een stage maken op de gemeentesecretarie. Met die ambtenaren daar die hun eigen scherp afgebakende werkterrein hebben, moet dat wel een merkwaardige ervaring voor hem worden.

In zijn eigen land staat hij aan het hoofd van een gebied zo groot als enkele Nederlandse provincies. In dat gebied doet hij alles: burgerlijke stand, belastingen, handhaven van de orde en zelfs een deel van de rechtspraak. Misdrijven die met minder dan een jaar gevangenisstraf kunnen worden gestraft vallen onder zijn bevoegdheid.

FEDERATIE

En dan laat ik het woord Kongo vallen. "Ah, Kongo met goed," zegt Kaisiepo met een afwerend gebaar. "Wat hebben wij aan die vrijheid?" En dan vertelt hij — Taran treedt weer als tolk op — dat het ideaal van de top-laag der Papoea's een Melanesische federatie is samen met Australisch Nieuw Guinea en andere eilanden in de omgeving. Haast met het verkrijgen van onafhankelijkheid hebben zij niet. Maar dat is misschien niet zo verwonderlijk wanneer een gouvernementsambtenaar, al is hij een Papoea, dat zegt.

Het woord Indonesië boezemt hem slechts afkeer in en om te bewijzen dat de bevolking er zo over denkt voert Kaisiepo aan, dat in april van dit jaar 300 Papoea's die zich in Indonesië hadden gevestigd, met vrouwen naar hun geboorteland zijn teruggekeerd omdat zij in Indonesië geen werk konden krijgen en daar ook hun kinderen niet naar school konden sturen.

En dan: "Ach, dat is allemaal politiek. We hebben geen politiek nodig. We moeten het eerst van de economie hebben. Ons land moet ontwikkeld worden."

HUISVADER

En dan ineens wordt Kaisiepo, de kosmopoliet onder de Papoea's, die al drie maal in Nederland is geweest, die al diverse reizen aan het hoofd van delegaties naar Australië en Australisch Nieuw Guinea heeft gemaakt en die als voorlichtingsambtenaar van Binnenlandse Zaken met films en voorlichtingsmateriaal heel Nieuw Guinea afzocht, weer de gewone huisvader.

Trots zegt hij: "Ik heb negen kinderen." Verlegen haalt hij een foto uit zijn portefeuille: "Al mijn kinderen hebben een goede schoolopleiding gehad. Kijk, dat is mijn dochter. Ik heb haar gisteren voor het eerst sinds twee jaar weer ontmoet. Zij is verpleegster in het Diaconessen Ziekenhuis in Gouda."

Dan, als ik aanstellen maak om te vertrekken, nog voor ik voor het onderhoud heb kunnen bedanken, beginnen zij mij te bedanken, voor de belangstelling en zij verzekeren mij noemaals: "Wij willen vriendschap met Nederland. Wij zullen de ouders die ons hebben grootgebracht, niet vergeten."

Suriname atleet eist schadevergoeding

Suriname kwam dit jaar voor het eerst uit met een eigen ploeg op de Olympische Spelen, een ploeg die bestond uit één man, nl. de atleet Wim Esajas die evenwel het ongeluk had zich op de dag dat hij moest hardlopen te verslapen. Of niet? Hij zelf beweert dat dat beslist niet juist is, en hij heeft er zelfs een rechtszaak van gemaakt.

Wim Esajas woont in Deventer en heeft bij de Zwolse rechtbank een civiele procedure aanhangig gemaakt tegen de heer F. Glans te Paramaribo die in Rome als Chef d'equipe voor hem optrad.

Wim Esajas beweert dat Glans hem niet heeft ingelicht over het tijdstip waarop hij voor de 800 meter hardlopen had moeten aantreden. Voor de morele schade die hij daardoor heeft geleden, eist hij nu schadevergoeding.

ERG PIJNLIJK

"De heersende mening is" aldus de heer Esajas "dat ik sliep toen ik moest lopen, ondanks een waarschuwing van de heer Moerman. Dat is erg pijnlijk voor me en bovendien onjuist. Wel heeft Moerman, de leider van de Nederlandse atleten, me gezegd dat ik 's ochtends

Erst enkele diefstallen: Van N. was gaan baden te Base G., had zijn broek in zijn landrover achter gelaten en merkte bij terugkomst dat er een bedrag van f 60,— uit verdwenen was.

Mevr. R.V. deed aangifte van de diefstal van een beurs met f 150,— J.F.M. te Polinac I kwam melden dat er uit zijn woning f 72,— was verdwenen. Van de dader geen spoor.

De heer v.d. S. te Hollandia Binnen deed aangifte van het feit dat er tijdens de vakantie een hoeveelheid lijfsgoederen en sportartikelen uit de OSIBA was verdwenen ter waarde van op de kop af f 93,50.

De marinier J.W.B. kwam na een voetbalwedstrijd terug in het kledhokje op het sportveld te Berg en Dal en moest ontdekken dat hij f 125,— aaner was geworden. Vorige week was een andere speler op dezelfde plaats slachtoffer van een soortgelijke diefstal.

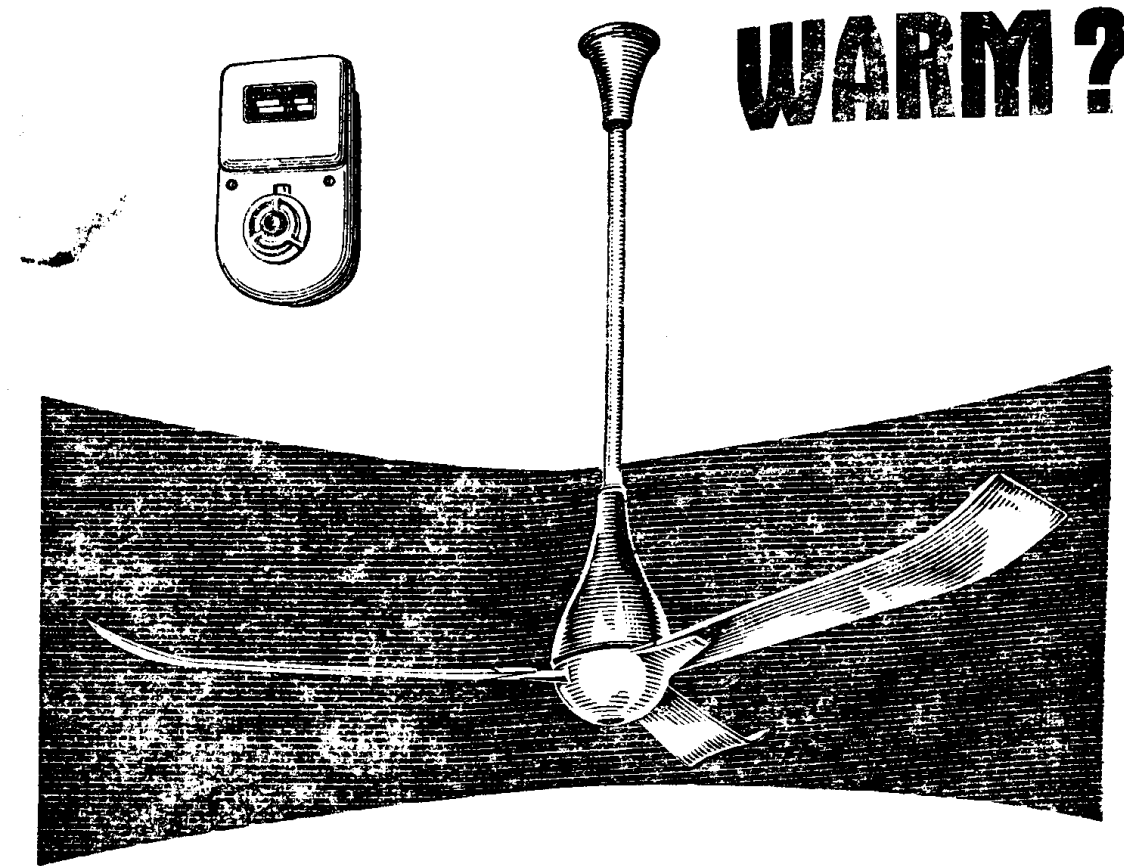
Ch.A. vermiste een beurs met f 350,— en enkele foto's. K.J.L. die ook zijn beurs kwijt was verloor daarmee "slechts" f 230,— en zijn rijbewijs. W.H. tenslotte had maar f 60,— in zijn portemonnaie toen hij hem verloor.

J.D. te Kajoe Batoc vermiste op 13 mei jl. zijn prauw ter waarde van f 50,— Hij deed geen aangifte, totdat hij een dezer dagen merkte dat J.J. het vaartuig gebruikt had. Dat werd een perkatuig gebruikt. M.I. verloor of vermiste niets, maar kwam melden dat hij in de baai van Hollandia een ijzeren sloep had gevonden.

Enkele weken geleden berichtten wij dat de heer P. (fotograaf) achter in zijn auto een fotoestel vond en het bij de politie deponeerde omdat hij niet wist van wie het kon zijn. Het mysterie is inmiddels opgelost. Het was van een klant die het toestel ter reparatie had afgegeven.

Op 5 oktober liep er een patient uit de psychiatrische inrichting Irene weg. Een ernstig verkeersongeval vond plaats waarbij één persoon het leven verloor. Op 2 oktober reed de chauffeur J.S. van Hollandia Binnen naar Hollandia en raakte ter hoogte van Km. 4 door onoplettendheid, twee links van de weg opletten, twee links van de weg lopende voetgangers. Een van hen O.A. werd zeer ernstig gewond en overleed enige tijd later in het Centraal Ziekenhuis.

moest lopen, maar dat ik me verder maar tot mijn eigen chef d'equipe moest wenden voor de preciese inlichtingen. En meneer Glans vertelde me toen dat ik me niet druk moest maken omdat ik volgens hem pas 's middags moest lopen. Ik bleef toen op mijn kamer, maar ik was wakker."

INDOLA Plafondventilatoren zorgen voor een goede luchtcirculatie — bij U op kantoor — maar ook bij U thuis.

COMPLEET met SCHAKELKAST. Type P.V.A. 150 met 395 m3 luchtverplaatsing per minuut. f 255,—

Type P.V.B. 90 idem met luchtverplaatsing van 185 m3 per minuut. f 190,—

INLICHTINGEN SHOWROOM BEATRIX

Tot in alle uithoeken
van de wereld

het meest getapt!

Bij Shell Nieuw Guinea N.V. Hollandia, kunnen direct ingaande worden geplaatst:

3 ADMINISTRATIEVE KRACHTEN

Minimum salaris f 420,— in de maand. Behoorlijke opleiding vereist, praktijk ervaring strekt tot aanbeveling. Sollicitaties dagelijks aan het kantoor Dok 8, van 8.00 — 12.00 uur en van 14.00 — 16.00 uur.

TYPE CURSUS
INSCHRIJVING voor nieuwe TYPE-CURSUS van 10 t/m 13 OKTOBER a.s. bij Mej. NOTENBOOM (tel. 241 Dok II). Aantal plaatsen beperkt.
Aanvang der cursus 1 NOVEMBER 1960
De lessen zullen gegeven worden in de Mulo-Noordwijk op **DINSDAG** en **VRIJDAG** van 15 tot 17.00 uur.
Deze cursus geeft een opleiding voor het erkende **TYPEDIPLOMA**.

2471

NU OOK DAGELIJKS HEERLIJKE ZOUTE HARING in

"MOONLIGHT BAY"

2472

ONTVANGEN: Meisjesjurkjes; Speelpakjes en Tuinbroeken; Witte meisjesblouses; Assortiment Damesblouses; Klapperpistolen; Proppeschietters en Baliën.

VIJLSMA, Witte Olifant.

2478

Te koop: Gerbera-planten, bloeiende en veelkleurige. Witte Stefanotes, Orchideën potcultuur enz.

Bloemhandel "FELIX" tel. Hla.77. 2479

Te koop: Vespa 125 cc. Bouwjaar 1955
Te bevragen A.P.O. 107. 2474

HEREN Strandcomplets (Sturka), bestaande uit Shirt en Zwembroek, Sturka Shorts, in alle moderne kleuren en verschillende maten.

"ESQUIRE"

WARENHUIS JULIANA

Employe voor Snackbar gevraagd. Sollicitaties, ook van vrouwelijke krachten, worden gaarne ingewacht bij de NIGIMY N.V.

Te koop: Piano Uebel-Lechleiter, Koelkast 260 l., Eettafel met 6 stoelen, Rotan stoelen, Bedden, Serviesgoed. Verwoerd Skyline, Hlb. 27. 2470

De Heer en Mevrouw Vermolen - v. Ekeren geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon en broertje,

MARTINUS JOHANNES TEUNIS

J. Vermolen,
M. Vermolen - v. Ekeren,
Marja,
Marjon,
Martha.
Hollandia. 8 oktober 1960.

Lawrence, de vader der guerilla

Avontuurlijk archeoloog werd leider van Arabieren-opstand

Tijdens de eerste wereldoorlog in 1915 kwamen de Arabieren in Syrië, Mesopotamië en Arabië in opstand tegen de overheersing der Turken. Zij wensten vrij te zijn, vrij van de druk die de Turken op hen uitoefenden. Reeds lang broeide het in het middenoosten en nu was de bom gebarsten. Het waren kleine plaatselijke opstanden, die de Turken de handen vol gaven en hen noodzaakten overal in deze gebieden paraat te zijn.

De Engelsen - met Turkije in oorlog - zagen de gebeurtenissen in de Arabische landen met onverholen blijdschap. Hier lag volgens hen een mogelijkheid de Turken ernstig afbreuk te doen en dadelijk werden maatregelen getroffen om de Arabieren in hun strijd te steunen.

Zij kozen hiertoe de Engelsman T.E. Lawrence, een jeugdig archeoloog, die reeds voor de oorlog jaren lang in deze gebieden gewerkt had en daardoor een uitmuntende kennis had van het leven, godsdienst en aard der Arabieren. Deze bij uitstek deskundige benoemden zij tot officier van de Engelse inlichtingendienst en zonden hem voor het inwinnen van nadere inlichtingen naar de opstandige gebieden. Hiermede werd de archeoloog Lawrence in het avontuur van zijn leven gestort. Als Arabier leefde hij onder de Arabieren en verzamelde gegevens. Al werkende kwam hij tot een vastomlijnd plan en als kenner der oosterlingen zond hij zijn land wel zeer goede en tactvolle rapporten, die zo waren opgesteld dat de resultaten ervan rechtstreeks van belang waren voor het grote plan dat deze avonturier uitbroedde.

ALLEEN ADVIES

Hij waarschuwde de Britse generale staf in geen geval troepen te zenden om de Arabieren te helpen, doch zich te beperken tot het sturen van enkele officieren, die als adviseurs konden dienst doen. Zijn advies baseerde hij op de overweging dat de komst van Britse troepen de Arabieren schuw zou maken, aangezien de mogelijkheid niet

was uitgesloten dat zij zouden denken van de Turken bevrijd, onder Engelse controle te komen. Men moest het zo aanleggen, dat de Arabieren zich zelf bevrijden, slechts geholpen door buitenlandse adviseurs en instructeurs.

De Engelse generale staf haakte hierop in en zond adviseurs, die door Lawrence op zeer speciale wijze werden opgeleid voor hun taak. Zij dienden de taal en dialecten van de verschillende stammen te kennen en zich geheel als Arabieren te gedragen en te kleden. Hij onderwees hen voor zover mogelijk in al deze belangrijke zaken en vormde met hen en enige vooraanstaande Arabieren, zoals de latere koning Feisal van Irak, de leiding van de opstand. De tact en de kennis van zaken die hij zijn mannen bijbracht om met de voor westerlingen zo moeilijke Arabieren om te gaan, zijn de grondslagen geweest van het uiteindelijke succes dat hij mocht boeken.

KLEIN LEGER

Lawrence vormde een Arabisch leger, klein en dikwijls inferieur gewapend, doch van prima mentaliteit. Hiermede begon hij een soort oorlog op zijn eigen wijze, die hem later de bijnaam van "vader der guerilla" bezorgde. Zijn operatieterrein lag in het gebied langs de spoorlijn van Damascus naar Medina die door de Turken als ravitailleringlijn werd gebruikt voor hun troepen, die in Palestina stonden. Hier ontwikkelde Lawrence een activiteit, die de Turken de haren te berge deed rijzen.

Met zijn kleine, zeer beweeglijke eenheden, gebruik makende van zijn kennis van terrein en psychologie der inheemsen, gebruik makend van speciale explosieven, die hem door de Engelse generale staf ter beschikking waren gesteld, pleegde hij de ene aanval na de andere, er voor zorg dragend dat zijn troepen zo gering mogelijke verliezen leden. In deze periode gaf Lawrence er blijk van, een geboren leider en strateeg te zijn, die tevens over verschillende andere eigenschappen beschikte

Bij de afd. Scheepvaart, van de Dienst van Verkeer en Energie, kan geplaatst worden:

EEN COMMIES

Aanmelden: bij het hoofd, afd. Scheepvaart, Dok II.

HUISVROUWEN VERENIGING
KOOKDEMONSTRATIE maandag 10 OKTOBER, 8 uur precies door de heer ERENVELT. in Quonset achter Nieuw Guinea Koerier.

TOEGANG ALLEEN VOOR LEDEN.

2482

TE KOOP wegens vertrek t.e.a.b. z.g.a.n. Rotan zitje, Handnaaimachine Engels slaapkamer-ameublement, Dressoir, Tafel met vier stoelen, Vloerkleed 2 x 3 meter.

Chr. Mil Tehuis, Holl. Haven tel. 78. 2468

"DE WIGWAM" serveert morgen nasi-kuning, Lemper en dagelijks Saté.

2477

MODESHOW „JOSSY“

OP 5 NOVEMBER a.s. aanvang 20.00 uur in het HERCULES clubgebouw met DANSEN NA. Entree: leden f 1,50 niet leden f 2,50 per persoon. EEN IEDER KAN MEEDOEN, INLICHTINGEN TE VERKRIJGEN bij

„Jossy,“

Speciale goedkope vlucht

Biak - Amsterdam

op 11. 18 en 25 november a.s. per K.L.M.

Prijs f 1500.- per volwassene

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door:

Seven Seas Shipping Agency

Telefoon 228 - Postbus 80

die hem maakten tot de aangewezen man op deze zo uiterst belangrijke plaats. Hij bleek in staat te zijn zich volkomen aan te passen aan het harde oorlogsleven in de woestijn, iets wat slechts weinigen kunnen, terwijl deze rustige archeoloog zich ontpopte als een uitmuntend soldaat en leider.

Enige malen werd hij gewond en een keer geraakte hij zelfs in gevangenschap, waaruit hij echter op zeer listige wijze wist te ontsnappen voordat de Turken wisten dat hij de gevaarlijke leider der opstandelingen was.

DE SLAG BIJ JERUZALEM

Later na zijn eerste successen wint Lawrence zijn leger uit te breiden en ging hij over tot geregelde veldstagen waarvan de omsingelingsslag ten noordoosten van Jeruzalem wel genoemd mag worden als glansrijk hoogtepunt.

De Engelsen hadden de oorlog gewonnen en dankten dit voor een zeer groot deel aan de avonturier Lawrence, die plotseling uit het niets komend zich ontpopte had als een waar veldheer.

Op vrij jonge leeftijd, zes-en-veertig jaar, is hij in 1935 in Engeland door een tragisch motorongeluk om het leven gekomen. In zijn vaderland houdt men zijn nagedachtenis in hoge ere.

Laatste Nieuws

Naar de Volkskrant meldt, zou bij het overleg te New York tussen de Indonesische president Soekarno en de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Herter duidelijk naar voren zijn gekomen, dat het Amerikaanse standpunt ten aanzien van de kwestie Nieuw Guinea sinds het overlijden van Dulles niet gewijzigd is. Dulles vergeleek Nieuw Guinea destijds met Formosa en liet blijken dat de Verenigde Staten in geen van beide gebieden een verandering van de status quo op prijs stelden.

De kans dat er van Amerikaanse zijde enige sympathie voor een militair optreden van Indonesië tegen Nederlands Nieuw Guinea zou bestaan, zou door het gesprek te Washington zijn verdwenen.

Filmprogramma

ORIENT THEATER HONG - LIAN FILMBEDRIJF

vertoont heden 8/10 en morgen 9/10

"LES FANATIQUES"

met Pierre Fresnay, Michel Auclair en Betty Schneider.

Een fascinerende thriller van Alex Joffé. Spanning tot de laatste meter.

Haven zondag 9/10: Matinee

"THE LONELY MAN"

met Jack Palance. Een uiterst spannende Western. Aanvang 10.15 uur.

Haven maandag 10/10: "AMPAT IS-TERI" met Daeng Idris.

Holl. Binnen heden 8/10: "AMPAT IS-TERI" met Daeng Idris.

Sentani morgen 9/10 "KNOCK ON ANY DOOR" met Humphrey Bogart.

REX THEATER HOLLANDIA

heden: "VUUR BOVEN AZIE"

(THE HUNTERS)

Robert Mitchum - Robert Wagner -
Mab Effelt - Richard Egan - Leo Phillips

In Cinemascope en color:
4 moedige mannen in strijd tegen een Communistische overmacht.

Zie de heldhaftige strijd der mannen boven vijandelijk gebied; gierende jet vliegtuigen. 5 Topsterren vertolken deze excellente film van 20th Cent. Fox. DEZE FILM MOET U BESLIST GAAN KIJKEN!

Heden 8/10 en Zondag 9/10 in het REX THEATER

REX VERTOONT SPOEDIG

"NIGHT PEOPLE" met Gregory Peck in Cinemascope.

REX Holl.-Binnen vertoont Zondag 9/10 de film "TEA AND SYMPATHY" met Deborah Kerr - John Kerr. In cinemascopie en Metrocolor.

18 jaar en ouder.

REX Hollandia geeft morgen (Zondag) 9/10 Matinee, de film (THE HUNTER)

Toegangsprijzen Loge f 2,50

Volwassenen f 2,50

Zaal f 1,75

Aanvang: 10.30 uur.

LUCHTPOST SLUITINGEN IN DE KOMENDE WEEK.

Maandag: Merauke- Tanahmerah- Biak (extra 06.30 u.)

Woensdag: Biak- Manokwari- Fakfak- Wamena- Lae- Sydney.

Vrijdag: Biak- Manokwari- Sorong- Amsterdam-Cs- Djakarta.

Zaterdag: Biak- Manokwari- Sorong- Fakfak- Amsterdam-Cs.

Voor nadere inlichtingen tel. Hla. 296.

Vervolg van pag 2

omlijnd dan die van de heer Gerbrands, en zal pas ter plaatse nader worden bepaald.

Tot zijn uitrusting behoort een bandrecorder een filmcamera en een ijskastje. Dit laatste waarschijnlijk voor niet-wetenschappelijke doeleinden.

WIE WEET LATER

Misschien vraagt U zich af wat het praktisch nut van deze onderzoekingen is? In eerste instantie geen, zo werd ons verteld. Het doel is allereerst zuiver wetenschappelijk, maar wie weet zullen zij, die in de betreffende gebieden later gaan werken nog eens profijt trekken uit de gegevens die nu verzameld zullen worden.